

Brassói Ujlap előfizetési árai

helyben és vidéken:

Egész évre	8.— K.
Félévre	4.— K.
Negyedévre	2.— K.
Egy óra	—70 f.

Előfizetheti a kiadóhivatalba.

BRASSÓI UJLAP**POLITIKAI HETILAP.**Megjelenik minden pénteken
♫ ♫ déli 12 órakor. ♫ ♫Hirdetéseket felvesz a kiadó-
hivatal, Kolostor-utca 23. szám.

Hirdetések díjszabás szerint.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Brassó, Kolostor-utca 23. Telefon sz. 1-10.Felelős szerkesztő:
FEKETE JÁNOS.LAPTULAJDONOS ÉS KIADÓ:
MEISEL JÓZSEF.**Vérveszteség.**

Életbevágó, nagy kérdés, hogy honnan fogja pótolni a nemzet a háboru rettenetes vérveszteségét. Férfiaink, ifjúságunk színevirága ezer számra hull a csataterén. Mások járványok, betegségek áldozatai lesznek, fogságba jutnak. A gyermekhalandóság itthon ijesztő arányokat ölt. Bu, aggodalom, nélkülözés, mint ártalmas penészgomba rakodik nemzetünk életfájára. Számításainkat, terveinket, nemzeti berendezkedésünk jövőndő biztosítékait megzavarja, megakasztja az aggodalom, hogy az igazi vérveszteség csak a háboru után lesz nyilvánvalóvá.

Most igazán időszertű a kérdés, hogy less-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága? Less-e termés, ha minden bimbó lehull, ha még a termőséget is letépi a vihar?

És előállanak az utszéli bülesek. A honmentő kuruzslók, a szabadgondolkozó és nyugati erkölcsfilozofusok s felülnek a régi, kopott vesszőparipára, hogy el kell nyomban törülni a coeli-

batust, a papi nőtlenséget s be kell hozni a többnejűséget.

Mintha bizony olyan lényegtelen díszíték volna a coelibatus az egyház istenileg szervezett épületén, hogy azt csak úgy könnyedén és észrevétlenül néhány görbelábu, vagy kancsalszemű új szociologus letörülhetné. Vagy mintha nem az egynejűségen alapuló keresztény házasság népesítette volna be kezdettől fogva a háborutól elnéptelentült országok pusztá térségeit.

Eltelkintve e fontos kérdéseknek történelmi és erkölcsstani taglalásától, kérdezzük az új és legújabb honmentők-től: Hát nem látjátok a vérveszteségnek könnyebb és közelebb fekvő orvosságát? Még most sem veszitek észre, hogy háborun kívül mi rontja meg a generációt, mi állja útját a természetes szaporulatnak?

Ti hirdetitek a szabad szerelmet. Ti terjesztitek a szennyirodalmat, a pornografiát. A ti regényeitek, színműveitek, művészi ábrázolásaitok hizelegnek a testi ösztönöknek, tanítják a kerítést, dicsőítik a bűnt, lealacsonyítják a tiszta

családi életet. A ledérség és nemi kicsapongás ingerlő képeiben tobzódik a ti irodalmatok, viszont az ártatlanság védelmére, a tiszta élet dicséretére nincsen szavatok. Ti a házasság szentségét megrontottátok, s amit belőle meghagytatok, azt is csupán üzletnek, ideig-óráig tartó polgári kötésnek tekintitek.

Igy jött létre, amire tán nem is gondoltatok, a családi életben először a kettőcske, azután az egyke. Ez az erkölcsi esés irodalomban és művészetben; ez a degeneráció a családi életben; ez az igazi nemzetirtó háboru, ez az igazi vérveszteség. A harcterek veszteségeit valahogyan kiheverjük. A tölgyet a költő szerint nem a viharok, hanem a benne termő férgék döntik ki.

Hát csak szálljatok le a vesszőparipáról, ha mindjárt szabadgondolkodók, ha nyugotiak vagytok is. Hagyjátok azt az idélen szirénhangot, ha mindjárt a szabadkőművesség berkeiben keresitek is a gyógyítóírt, vagy bizonyos Zoltánok iskolájában tanuljátok is a nemzetmentést.

A tartózkodó, tiszta élet soha és se

A BRASSÓI UJLAP TÁRCÁJA.**Háborus mozgóképek.**

Valamelyik klinikán súlyos beteg egy főnemes család derék sarja. Többször kérte már a tisztelendő nővéreket, hogy a szentségekkel láttassák el. Gyenge hitű édestestvére magakadályozta két ízben is, hogy a lelkiatya eljöhessen. Végre beállt a haláltusa. A haldokló határozott parancsban kívánta környezetétől a szentségeket és újra magakadályozni akaró testvéreinek ezt a méltó szemrehányást tette: Szivtelen, tudatlanságodat tartsd meg magadnak!

A lelkiatya még korán érkezett; szépen elláthatta a megnyugvással elszendergő kapitányt.

Az igazi vitéz, lovagias szív — hálás is. Az istenfélő katona ha valaha, úgy a háboruban érzi Isten közelségét, mindenütt való jelenletét; de egyszersmind leghübb társa, jó őrzőanyalának állandó szorgos segítségét is. Ily aranyos jámbor lelkületű katonánk az olasz harctérről így emlékezik meg hálással őrzőangyalától:

Meredek, keskeny hegyi ösvényen vezetett utunk állásainkhoz. Hirtelen tisztos sziklatömb bömpölyög előttem, kezemben levő fegyverem kettézuza, lábam megcsuszik és

én zuhanok a mélysébe. „Halálfia!“ kiáltották társaim és szánakozva tekintenek utánam. Lenéznek a mélységbe, látnak, hogy úgy vagy tíz méterre alább egy kiálló fatuskóba kapaszkodva ég s föld közt függök. Mentő hurkot vetnek le s kimentenek végzetes helyzetemből. Első szavam, midőn körükben voltam: Őrzőangyalom megtartotta lélekjelenlétemet, midőn örületes zuhanásom közben sugalmazta e mentő gondolatot. Azóta minden reggel rövid fohással hathatós oltalmát kérem és este megköszönöm. Azóta is kézzel foghatólag tapasztaltam nem egyszer, hogy most itt több gondja s dolga van velem áldott égi társamnak, mint gyermekkoromban volt. Ha valakit, úgy az istenfélő katonát tenyerén hordja az Őrzőanyala és sok-sok halálos golyót, veszélyt tart távol lelkétőltestétől.

Egy másik hasonló eset.

Szünetel már a pergőtűz, a szörnyű ágyzás, kis szórakozást keres a megviselt vadosereg egyik legfiatalabbik tagja. Valami belső szózat arra bírta, hogy édesanyja számára gyűjtsön havasi gyopárt. Alig kuszik fel egy domboldalra, a völgybe levezető ösvényen, melyen előbb ballagott társaival, észrevették őt, csak úgy hull a golyózapor reá. Földrefekszik vitézünk s első szava — hálafohász volt Őrzőangyalához, mert bizony ő is a halálfia lett volna, mint társai, ha

nem követi rögtön a belső szózatot. A ravasz ellenség ugyanis észrevétlenül átkaroló mozdulatot tett, de hősünk a hegyek fia, egykettőre négy-kézláb átesuszott a domb tulajdálára és a tartalék felmentő sereg az ő hírére hátba támadta és sorra lőtte a taliánt, mint a verebet.

A nagybójtai szent időben ellátogattam X. fővárosi hadikórházba. Az első szenvedő hős, kinek ágyánál megálltam, egyszerű, kopott keresztet tart kezében. Vidámságot szóró tekintete rámered a Megfeszítettre. Kértem tőle, mi baja, van-e sok gyötrelme!

„Főtisztelendő lelkiatyám, megbocsájt, ha ellenkezmem kell. Nézzen a feszületre s aztán rám. Jézusom a kemény keresztén és én a puha jó ágyon. Lehet-e még szenvedőnek nevezni engem? Krisztus keze, lába, szive átverve, enyéim épek. Isteni Mesterem teste csupa seb és vértenger, rajtam csak egy lövés. Nem szenvedek én, csak egy a fájdalom, hogy nagyon is kevésbé hasonlítok én a keresztre feszített Üdvözítőmhöz!“

Egy haldokló vitéztől kérdezte a katonalelkész, mi volna szívének utolsó vágya. A derék hős ezt válaszolta:

Imádkozzék hitetlen szüleimért és szentmisében ajánlja fel halálomat is megtérésükért!

hol nem okozott vérvesztést, a többnejűséggel, a szabadszerelmenel pedig, úgy hiszem, ti is csak kacérkodtok. A mint Szent Pál apostol mondotta: rugdolóztok az ösztön ellen.

Ha igazán utját akarjátok állani a vérvesztésnek, akkor más művészetet, más irodalmat, más nem morálfilozófiát! Egészen más életfolyást. Azt a mást, melyet Krisztus hozott a világra, melyet az evangelium és az egyház hirdet, melynek alapja a hatodik parancsolat.

B. Gy

Szózat a katolikus szülőkhöz.

Brassó, 1916. aug. 18.

Pár nap választ el szept. 1-étől. Ugy hisszük eddig tisztában van minden szülő avval, hogy hová küldi gyermekét iskolába? Mert hiszen ettől sok függ. Gyermekének vallási meggyőződése, vallás-erkölcsi felfogása, katolikus jellemének irányítása, fejlesztése az iskolától, a második születtől függ. As élet, az a kegyetlen mester ezt eléggé igazolta és igazolja. Minden szülő szabad akaratlal rendelkezik e tekintetben: tesz, cselekszik, határoz úgy, amint ezt a legjobbnak és legcélravezetőbbnek tartja. Ebben nem is szólunk bele, de katolikusok lévén, erkölcsi kötelességünk, ezuttal is a szülők figyelmét a következőkre felhívni.

Városunkban, vagy mondjuk egyházközségünkben a következő r. kath. intézmények állnak a katolikus szülők és azok gyermekeinek a rendelkezésére: egy r. kath. el. fiúiskola (Kolostor-utca 29 sz. a.) egy r. kath. el. leányiskola (Fellegvár-sor), melyet nővérek vezetnek, egy r. kath. polg. leányiskola ugyanott, melyet hasonlóan nővérek vezetnek és egy r. kath. főgimnázium. Mind a 4 iskola jó, megállja helyét és versenyképes bár-

P. C. kapucinus atya jelzi egy katolikus folyóirat útján, mily épületesen ülték meg a tiroli vadászok a déli front közelében karácsony ünnepét. Óriási fenyőfa alatt állították fel az oltárt fehér terméskőből, melyet nagy ügyesen mohával, futattak be. Jászolt is állítottak fel, a kivilágításról egyik tisztük gondoskodott. Lázasan folyt a munka, de estére minden rendben volt. Énekkarról a tisztikar gondoskodott.

Tizenegy óraker este ki-kimásztak a derék vadászok lövészárkaikból s tizenkét órára már vagy 700—800-an voltak együtt. Kigyulnak az oltár s karácsonyfa gyertyái, meghaladták a százat s felzendül az ismert karácsonyi ének: Stille Nacht... (Oh csendes éj...) Az éjjeli mise alatt a vadászok zenekara szolgáltatta a kíséretet.

Ily szép karácsonyestét, még nem éltem meg — volt a legtöbb vitéznek meggyőződése.

Mit gondolhattak ellenfeleink — az olaszok — a fronton túl? ... Egy lövés sem hangzott el...

Csendes volt az éj!

*

Egy másik tábori lelkész ugyanazon frontról elbeszéli mint járult vadászainak legnagyobb része karácsony éjjelén a szent áldozáshoz. Az éjjeli mise után elvívte a szentséget a hegyormokat őrző vitézeinek, mialatt a többiek alant felváltva imádták a kített

mely más iskolával szemben minden tekintetben.

Kérdjük tehát, ha van kath. iskola, mi a kath. szülő erkölcsi kötelessége? A felelet egyszerű. Adjuk oda gyermekeinket, ahol vallásunk szabályai, elvei uralkodnak, azok szellemében foly a tanítás.

Ennyi az egész, amit kérni akarunk. Erdélynek hány városa nélkülöz kath. iskolákat, és rimánkodnak ilyenek után. Mi szerencsések vagyunk, mert bold. elődeink jóvoltából és bőkezűségéből örökségül iskolákat kaptunk. Beesüljük meg az ősök hagyományait és örökségét avval, hogy a kereszténység szengéit oda küldjük, ahol a világ Megváltója várja e szavakkal: „hagyjátok hozzám jönni a kisdedeket.

A beiratásokat az el. fiú- és leány, különben a polg. leányiskolában szept. 1., 2., 3-án d. e. 8—12 ó. tartják r. kath. növendékek számára. Szept. 4-én más vallásuk részére, ha hely van.

Tandij az el. iskolában nincsen, beiratás fejében minden növendék 50 fill. fizet.

A polgárban a tandij 10 kor. Ez alól jó, szorgalmas, de csakis katolikus növendék kaphat felmentvényt, ha szept. havában ezért folyamodik. Beiratási díj minden növendéknek 3 korana.

Szept. 5-én kezdődnek a tanítások.

A gimnáziumra vonatkozólag az igazgatóság bárkinek szívesen ad felvilágosítást.

Háboru.

Tudja meg Románia... hogy ha ránk merészelne támadni, úgy tigrisekkel fogja magát szembe találni! Ezt izente oda át a magyar parlameht, ezt izeni az egész osztatlan magyar nemzet. Ebből megláthatja az olasz erkölcsök tejével táplálkozó ruszofil kompánia, hogy Erdély reájuk nézve épen úgy lesz elérhető, mintha teszem fel Spanyolországot akarnák elfoglalni. Minket nem iz-

Oltáriszentséget reggeli hat óráig, amikor ismét valamennyien a pásztorok miséjére gyűltek egybe.

*

Érdekesen tölté el a karácsonyi szent estét egy fiatal még csak tizenhétéves tiroli vadász. A szent éjszakán este hat órától reggel hat óráig szolgálatban voltam — írja szüleinek; — úgy azonban, hogy minden félórán felváltottak. Éjjelkor négyen az énekesek közül felkuszunk a hegyormokra s onnét karácsonyi énekeket zengtünk az alul elterülő olasz állások felé. Első zengedezésünk után elcsendesedtünk! Lestük, vártuk, nem hallatja-e olasz szomszédunk magát golyózáporral avagy gránátosóval? Néma csend uralkodott. Egyszerre csak észrevesszük, mint emelkedik ki egy olasz vitéz lövészárkából gyertyával kezében. Ezt követi egy második, harmadik... lehetnek vagy tizenketten s remekszép olasz énekekkel válaszol kihívásunkra. Közben kigyultak a karácsonyfa gyertyái, azt gondoltuk, na most ér bennünket egy teli találat, de egy lövés sem volt halható. Ugy látszik, ők is ünnepelték a béke Istenének születését. — Bárcsak engednének az emberek a béke Istenének szeretetéből többet az ő szívébe s ne csak karácsony éjjelén, létesitené az örök békét egyszersmindenkorra az emberek között, hogy egymásban máskor is testvérekre ismernének!

gat a bukaresti ántánt paraziták munkája, el vagyunk készülve minden eshetőségre.

*

A „végső nagy diadalt“ mint a hogy ellenségeink nevezik, most vivják minden harctéren. Minden elfoglalt árkot, tanyát nagy győzelemnek kürtölnek szerte. Ők tudják miért. Az örültségig diadalmában fetrengő tallián már megint Bécsbe kíván masirozni pár hét alatt. A muszka kisebb igényü, ő megelégedne még egyszer Lemberggel is, ami elhíhető neki, ha figyelembe vesszük az orosz hadügyminiszteriumból származó adatokat, amelyek szerint: Oroszország eddigi vesztesége 5.156,000 embert tesz ki.

*

Az ántánt balkáni akcióját megindította. Ez a tény összefüggésben lesz a romániai krizissel... Semmi kétség, hogy polgártestvéreink méltó fogadtatásban részesítik déli s ha kell északi ellenségeit is.

INNEN-ONNAN.

A tenger patkányai lesik a „Deutschlandot“ a világháboru epokális alkotását, lesik tenger alatti hálókkal, tengeren uszó páncél szörnnyeteggel, lesik agyarkodva, irigykedve, a hóhér gyönyörűségével a vérebe ragadozó ösztönével. Egyetlen békés és mégis a titokzatos jövőt legyőző hajót, hogy megsemmisítsék, elsüllyesszék, febrobbantsák s korszakalkotó történelmi jelentőségétől megfoszák. A bűvös hajó a „Deutschland“ most ott uszik a titokzatos mélységekben. Mi vár rá? Beleütődik-e aknába, fennakad-e a ravasz hálók szövevényébe, nem tudom. Elsüllyesztik-e, felrobbantják-e, vagy rabláncra fűzve nyomorult diadaljelként vonszolják az angol partok felé: nem is sejtem. De tudom, hogy akármilyen sorsa, már a történelmé. Tudom, hogy akármilyen végzet vár matrózaira — ezek a kereskedelmi tengerészek a német szív, lélek, elszántság nagyobb hősei, mint akárki más volt e világháboruban.

*

Toska, Puccini világhírű operája került a mult hét egyik napján a színpadra. Ott is volt a város műértő közönsége. A darab első része a római Szent Péter templomban játszódik le, ezt választván a forradalmárok legbiztosabb találkozási hely gyanánt. Felzendül a bájos Puccini-muzsika, felgördül a függöny, elég izléses templomi berendezés, amelynél jobbat vidéki társulattól nem is várhatunk. És ekkor a Puccini naiv lelkü, az összeesküvésről semmit sem tudó templom őre helyett (kanonok) megjelenik egy düledező, már félig beruggott és üveggel fölszerelt barát frater. Mit szóljunk ehhez? Jól tudom, hogy a mai színház nem az erkölcsnevelés iskolája, azt tehát tőle nem várhatunk, de legalább annyit elvárhatunk, hogy a darabot meg ne hamisítsa s a szerző intencióját félre ne magyarázza, mert Puccini darabjának ilyen beállítása ugy a jó izlés, mint a művészet rovására megy.

*

A nullás list. Tegnap délben, midőn haza mentem, a szokástól eltérően az asztal terítetlen volt s a feleségem a diványra omolva sirt, sirt keservesen...

Hirtelen harctéren levő fiamra gondoltam s bajsejtelmeimtől kinezva siettem feleségemhez.

— Az Istenért, mi az, mamuska?

— Jaj! jaj! — volt a válasz, s a szünni nem akaró sirás.

- Csak nem Gyulát érte baj?
- Dehogy!
- Hát mi történt?!

Feleségemen most már teljesen erőt vett a sirás s arcát a párnába temette.

Gyöngéden átkaroltam, vigasztaltam, csókoltam arcát, vállát, törölgettem könnyeit — de egy szót sem tudtam kivenni belőle.

Ekkor felugrottam és minden erélyességemet kifejtve kérdeztem.

- Mi történt itt hát tulajdonképpen?

Feleségem végre visszafojtotta a sirást s vállaimra borulva, meg-megcsukló hangon suttogta:

— Elfogyott a nullás lisztem, mely még a háboru előttről maradt.

S nem szünt a sirás a míg meg nem ígertem, hogy a föld alól is előkerítek egy negyed kiló nullás lisztet.

TANÜGY.

Tegyük iskoláinkat gyakorlatiasabbakká.

Ez a kultuszminiszter ur szándéka, midőn a középiskola tantervének a megreformálásán ernyedetlenül dolgozik a háboru szomorú napjaiban is. S mily szükség van erre, azt ép a háboru mutatta meg leginkább. Most láttuk be csak igazán, hogy eddig nem annyira az életnek, mint inkább az iskolának tanultunk, hogy ép a mi művelt embereink kevés gyakorlati érzékkel rendelkeznek — s ezért sietünk most már a háboru közepette a bajon segíteni és legalább a jövőben a középiskolai tanítás módszerét helyesebb gyakorlatiasabb irányba terelni. De ami áll a közép iskolára, az több kevesebb igazsággal mondható ami elemi iskoláinkról is, mert bizony ott is az egész tanításterv és a tanítás módszere kevés tekintettel van a gyakorlati életre. Arra törekedtünk eddig az iskolában, hogy mennél több ismeretet közöljünk ami gyermekeinkkel, nagy sujt fektettünk arra is, hogy a feladott leckét jól megtanulják, beemlézzék, de már arra alig gondoltunk, hogy megtanítsuk őket az elsajátított ismereteknek a gyakorlati életben való alkalmazására. S ha a tanítónak vagy tanár urnak meg volt a jó szándéka, hogy a fiuk figyelmét kedvező alkalmakkor a gyakorlati élet felé irányítsa, a rendkívüli sok anyag, amelyet neki az előirt tanításterv szerint a gyermekekkel föl kellett dolgozni, nem engedett számára elég időt arra, hogy a közölt ismeretek gyakorlati alkalmazásra nagyobb sujt fektethessen. Hogy az eddigi tanítás módszere mellett, mennyire szem elől tévesztettük a régi híres latin közmondást „Non scholae, sed vitae discimus“ „Nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk“ azt láthatjuk abból is, hogy a jellemnevelésre oly kevés sujt fektettünk. Egy pár évvel ezelőtt egy-két tanító megkísérelte, hogy órái alatt nemcsak pusztán új ismereteket fog közölni növendékeivel, hanem a jellemük kiképzésére is gondot fog fordítani. Ezen nemes fáradozásuk közepette meglepte őket felebbvalójuk és leintette őket azon megjegyzéssel, hogy magyarázataik közben ragaszkodjanak szigorúan az előirt tantervhez és teljesítsék kötelességüket, amely abban áll, hogy a fiukkal a meghatározott tananyagot ismertetik és beemléztetik. Az illető tanító urak kedvetlenül bár, de kényszerítve adták fel tervüket s azóta tanítanak az iskolában, de nem nevelnek. Reméljük, hogy a jövő ezen a téren nagy változást fog előidézni, ami nem a ta-

nitás rovására, hanem nagy előnyére fog válni.

As iskolai év megnyitása az elemi iskolákban.

A vall. és közokt. miniszter rendelete értelmében az állami elemi iskolákban az új tanévet turnusokban fogják megnyitani. Még pedig: I—III. osztályban szept. 1-ével, IV. osztályban okt. 1-ével, V—VI. osztályban november 15-ével kezdődnek a beiratások, illetve előadások.

Ugyanezen miniszteri rendelet értelmében az új tanév kezdetén összeirandók a főváros területe kivételével az összes jövő tanévi tankötelesek, hogy így a sok iskolamulasztásnak eleje vételessék.

Irka helyett — palatábla.

A papírdragulás legelején mindjárt előkerültek a 15—20 évvel ezelőtt készült megfakult, megsárgult irkák és a régi egy krajcár helyett ezeket is azonnal 4 fillérért árusították a papirkereskedők.

A kultuszminiszter most rendeletet bocsátott ki, melyben meghagyja, hogy az elemi iskolákban a papírhányra és a drágaságra való tekintettel a tanulók irka helyett lehetőség szerint palatáblát használjanak. A rendelet legfontosabb része így szól:

„Iskoláknál, tanintézeteknél az irkák használata terén a takarékoság hasonlóképpen szem előtt tartandó. Elemi iskoláknál az irkák helyett lehetőség szerint palatáblák használandók. A füzetekben az egyes iskolai vagy házi feladatok nem új oldalon, hanem folytatólagosan kezdendők el, szintegy felsőbb osztályba való lépés után a megelőző tanévbéli irkák is tovább használandók. A kijavított dolgozatoknak újból való leírása (tisztázása) feltétlenül elhagyandó.“

HIREK.

— Elindultak a harangok. Már régen beváltak sorozva, de nem jött a behívó. Hanem f. hó 14-én reggel megérkezett. Vasárnap a vecsernyén elbucsztak, hétfőn reggel még egy „Isten hozátok“-at mondtak s azután megkondult a kalapács tompa ütése s darabokra törve jöttek le a toronyból, ahol eddig üdvöt és békét hirdettek, hogy most aztán a Kárpátok öreivé legyenek. A jó lelkű szive fáj hangjaik után, de azok büszkén mennek felbokrétázva mint daliás ujoncok vagy edzett karu öregek, s ha majd megszólalnak ott a Kárpátok bércein, ismerős lesz hangjuk azok előtt a kik két év óta ott küzdenek a honért s bátorságot öntenek majd a szívükbe s bosszuló haraggal sujtanak le az álnokságra, hitszegésre és a ftestvérgyilkosokra, bim-bam, bim-bam — a fiatal és öreg harangok.

A róm. kath. hitközség a háboru folyamán 14 harangot áldozott a haza oltárára, 1645 kgr. sulyban. — Jelenleg még két harangja maradt s azt is szívesen áldozza, csak a jó Isten diadalt adjon igazságos fegyvereinknek.

— Az adófizetés a haza mai sulyos perceiben kétszeres kötelesség, miért is az adófizető polgárság hazaszeretetéhez apellál az adóhivatal felhívásában, a mely szerint augusztus 16-áig ki-ki igyekezzék adótartozását leróni.

— Eljegyzés. Szilágyi Teréz és Szobovits Endre jegyesek. — Minden külön értesítés helyett.

— Repülhet mindenki nemsokára... Ugvanis egy részvénytársaság alakult, amely reudszeres légi járatokat fog Budapest—Brassó között Nagyváradon át beállítani. Hír szerint a viteldíjak mérsékeltek lesznek s a menet, illetve repüléstartam alig fog félsannyi lenni, mint a gyorsvonaté.

— Rokkantadó. A parlamentben szóvá tették egy oly adó behozatalát, mely kizárólag a háboru áldozatait, illetve a rokkantak és árvák érdekét szolgálná. Ezen ugynevezett rokkantadót a társadalom azon része fizetné, amely különböző okok miatt megmenekült attól, hogy rokkant legyen. Egy szakvélemény szerint alábbiak járulnának hozzá a rokkantadóhoz:

1. akik az általános védkötelezettség alól mentesítve vannak (felszentelt egyházi férfiak, szerzetesek),
2. akik a katonai szolgálatra alkalmasoknak találtattak, de a katonai szolgálat alól felmentettek és a világháboruban egyáltalában részt nem vettek,
3. azok akik a megtartott katonai sorozásokon és szemléken alkalmatlanoknak találtattak,
4. azok, akik bevonultak, de a háboruban aktíve sem a fronton, sem a front mögött részt nem vettek, hanem csupán helyőrségi, fogolytábori stb. szolgálatot teljesítettek,
5. azok, akik csupán a front mögött teljesítettek szolgálatot,
6. a hivatalból nem hadkötelesek vagy felmentettek (köztisztviselők),
7. azok, akik akik a háboru alatt tartott sorozásokon és szemléken megjelenni nem voltak kötelesek (vasutasntasok, postások, pénzügyőrök.)

— Tüdőbetegek rokkant-kórháza Fogarason. A M. kir. Rokkantügyi Hivatal a fogarasmegyei Alsószombatfalván egyelőre 400 katona számára különleges kórházat állított fel, tüdőbeteg katonák gyógyítására. A belügyminiszter a volt megfigyelő-állomást augusztus 1-én feloszlatta s a 100 holdas, gyönyörűen parkirozott ősi fejedelmi lakóhely átadatott új rendeltetésének. Széll József főispánt, aki nagy szeretettel s kitartó munkával renováltatta a telepet, a belügyminiszter meleg köszönetének kifejezése mellett s egyuttal a miniszterelnök a rokkantügyi kórház biztosává nevezte ki.

— Körözés. Sopronban 1916. évi július hó folyamán egy magát Spitz Jenőnek, majd Spitz Kulkának nevező 25 év körüli egyén jelent meg, aki több kereskedőnél megfordult és magát Neuveider zsolnai majd Guttman és Neu zsolnai cég ügynökének mondta és kereskedőktől frankává, rizs, sáfrány, vanília, cukor, táblaolaj és édes, nemes paprikára vett megrendeléseket. Két kereskedőtől 400—500 korona előleget kért, ezek azonban nem szolgáltatták ki részére. Özv. Windisch Józsefné szatócs azonban az általa megrendelt árúért 113 korona 40 fillért előlegezett az állítólagos ügynöknek.

Megállapítást nyert, hogy az illető egyén az általa megjelölt cégek előtt ismeretlen és így csalásokat követett el. A tettes a megrendeléseket a nála volt megrendelő könyvecskébe vezette be és a kékszinű másolópapírra készített másodlatot szolgáltatotta ki a sértetteknek. Ezeket a megrendelő jegyeken részint Spitz részint Kulka aláírást használt és két megrendelő jegyen, aláírása mellé pirosszinű Neu Weider neveket tartalmazó

bélyegzőt használt és magánlakásként Budapest Vörösmarty ut. 1 számot jelölte meg. Személyleírása: 170—172 cm. magas, nyulánk termetű, egyenes tartású, beszéde rendes, szeme barna, arca sovány, kicsiny, haja, szemöldöke fekete, haját oldalt elválasztja, bajusza nyírott, fekete, kicsiny álla borotvált. Ruházata: fekete zsakett, csikos fekete nadrág. Fellépése határozott, bizalmat keltő, beszédében a kereskedelmi szakmában való jártasságot tanúsít.

— **Rendőri krónika.** Öngyilkosság. F. hó 11—12-re virradó éjszakán Serbán Miklós 52 éves gör. kel. vallású földmives a Brassó-Méheskert 45. házszám alatti lakásán a csűrben egy gerendára felakasztotta magát. Tették oka elmezavar, mivel már 2 év óta mint elmezavart gondnokság alá volt helyezve.

Balesetek. Teutsch Frigyes gépész a botfalusi cséplőgépnél f. hó 8-án 11 óra tájt a körfűrésznél dolgozott, miközben a fűrész balkezét elkapta karját, súlyos sebet ejtve azon. Kórházba szállították. — Komis Mihály ürmösi 58 éves pályamunkás f. hó 13-án a máv. vasutaknál, a Felső váltónál (Háromszék felé) a munkásházából a vágányokon akart keresztül menni, a „Térfelügyelőség” mellett levő munkásházba. A mikor a vágányok között haladt a sok tolató mozdonny vagy vagon közül egyik elütötte és mindkét lábán keresztül ment. Azonnal kórházba szállították és mindkét lábát amputálták. — Benedek György 60 éves bácsfalusi uton hajtatott, miközben szekere

le eset, jobb lábán a kerék keresztül ment és azt eltörte. Kórházba szállították.

EGYHÁZI ÉLET.

Augusztus 20. Pünk. után X. vasárnap. Szent István király ünnepe. Lecke (Sirák fia 31, 8—11). Boldog az a férfi, ki szeplő nélkül való: és az arany után nem járt, sem a pénzben és kincsekben nem bizott. Ez csodadolgokat cselekedett, azért dicsősége leszen a mennyországban. Aki vétkezhetett volna és nem vétkezett, javai biztosítva vannak az Urban.

Evangelium (Szt. Lukács 19, 12—26.) A tiz talentumról szóló példabeszéd. Mindenkinél kötelessége az Istentől adott jó tehetséget kamatoztatni, hogy amikor számon kér az Ur, nehogy úgy járjunk mint az a szolga, aki zsebkendőbe rejtette a minát, ahelyett hogy gyümölcsöztette volna, mert: „mindan-

nak, akinek van, adatik és bővelkedni fog attól pedig, akinek nincs, az is elvételik amiye van.”

Hazánk rég letűnt volna a föld színéről, ha Szt. István a keresztény vallást nem tette volna alapjává. Azért legyünk nagy hállal eltelve a szent férfi iránt és buzgón fohászjunk hozzá különösen a mostani vészes időben, hogy Istennél esdje le hazánkra a jólétet.

Csendes szt. mise a plebánia templomban: 6, 7, 8, 9 és 1/2 12 ó. 10. ó. Énekes szt. mise segédlettel, magyar ünnepi szt. beszéd. D. u. 5 ó. litánia áldással.

A Máriatársulat figye!mébe. 20-án d. u. 4 ó. gyűlést tartunk és gyűlés után a szokásos körmenetet. Mindnyájan győnjünk és áldozunk s ajánljuk fel hazánkért.

Felelős szerkesztő: **Fekete János.**

NAGY VÁLASZTÉK! Női, férfi kesztyűk stb. cikkekben. Olcsó árban =

HAKMÜLLER

Kolostor-utca 23. sz. a. a legrégebbi katolikus üzletben.

STÓLA-DIJSZABÁLYZAT A BRASSÓI RÓM. KATH. PLEBÁNIA 1915.

Sorszám	A szertartás neve	kor.	fil.	Sorszám	A szertartás neve	kor.	fil.	Sorszám	A szertartás neve	kor.	fil.
I	Első osztályú temetés: 4 pappal. Mind a 4 harang szól háromszor egy-egy félóraig	209	20	V	Második osztályú temetés: 1 pappal, paláttal; két harang szól kétszer egy-egy negyed óráig	69	24	IX	Sírhely-árak: A bolonyai temetőben	200	—
	E b b ő l: Templomalap	111	58		E b b ő l: Templomalap	25	20	X	Időgen temetőben a beszentelés díja	6	—
	Papság	54	60		Papság	16	90		Halva született gyermekeknel a sírhely 6 kor.	9	—
	Kántor	10	—		Kántor	6	—		a sírásás 3 kor.	—	—
	Énekesek	5	—		Énekesek	3	—	XI	Vidéki temetés a kocsidíján kívül	16	—
	Sekretyések	5	—		Ministráns gyermekek	1	70	XII	RAVATALOZÁS a bolonyai kápolnában	50	—
	Ministráns gyermekek	3	50		Sekretyések	3	40	XIII	Ujház-szentelés	6	—
	Harangozó	9	—		Harangozó	2	52	XIV	Házi keresztelés	10	—
	Síráso	8	52		Síráso	8	52		Misék: Csendes mise rendes időben (6—7 óra)	2	—
	Szent mise	2	—		Szent mise	2	—		Csendes mise rendkívüli időben	3	—
	Összesen	209	20		Összesen	69	24		Énekes szent mise bármily időben	5	—
II	Első osztályú temetés infulával. Egyébként mint fent	259	20	VI	A szepények ingyenes temetésben részesülnek. Csúpn a sírásás fizetendő	—	—		Énekes szent mise segédlettel	18	—
III	Második osztályú temetés: 3 pappal. 3 harang szól háromszor egy-egy negyed óráig	133	08	VII	Harmadik osztályú temetés: egy pappal és paláttal; két harang szól egyszer egy negyed óráig	38	02				
	E b b ő l: Templomalap	70	58		E b b ő l: Templomalap	9	44				
	Papság	29	50		Papság	8	40				
	Kántor	7	—		Kántor	4	—				
	Énekesek	3	—		Énekesek	2	—				
	Sekretyések	4	—		Ministráns gyermek	—	60				
	Ministráns gyermekek	1	70		Sekretyések	2	—				
	Harangozó	6	78		Harangozó	1	06				
	Síráso	8	52		Síráso	8	52				
	Szent mise	2	—		Szent mise	2	—				
	Összesen	133	08		Összesen	38	02				
IV	Második osztályú temetés alkalmával, ha a nagy harang is megszólal, minden negyedórán szólásáért fizetendő	20	—	VIII	Beszentelés Egy naptól temetés 4.10 egy évig sirásás 3.52 Egy évtől temetés 4.10 öt évig sirásás 4.92 öt évtől temetés 4.10 tovább sirásás 6.52	7	62				

Brassó, 1915 február 26-án.

Meisel József,
c. apát, plebános.